

luatphapcuaducchuatroi.org

Phụ lục 8b: Các Lễ Tế — Vì Sao Ngày Nay Không Thể Thực Hiện

Trang này là một phần của loạt bài nghiên cứu về các luật pháp của Đức Chúa Trời chỉ có thể được tuân giữ khi Đền Thờ còn hiện diện tại Giê-ru-sa-lem.

- [Phụ lục 8a: Các Luật Pháp của Đức Chúa Trời Đòi Hỏi Có Đền Thờ](#)
- [Phụ lục 8b: Các Lễ Tế — Vì Sao Ngày Nay Không Thể Thực Hiện](#) (Trang này).
- [Phụ lục 8c: Các Kỳ Lễ Kinh Thánh — Vì Sao Ngày Nay Không Kỳ Lễ Nào Có Thể Thực Hiện](#)
- [Phụ lục 8d: Các Luật Thanh Tẩy — Vì Sao Không Thể Thực Hiện Nếu Không Có Đền Thờ](#)
- [Phụ lục 8e: Phần Mươi và Hoa Lợi Đầu Mùa — Vì Sao Ngày Nay Không Thể Thực Hiện](#)
- [Phụ lục 8f: Nghi Thức Tiệc Thánh — Bữa Ăn Cuối Cùng của Chúa Giê-su Chính Là Lễ Vượt Qua](#)
- [Phụ lục 8g: Luật Na-xi-rê và Các Lời Khấn — Vì Sao Ngày Nay Không Thể Thực Hiện](#)
- [Phụ lục 8h: Sự Vâng Phục Một Phần và Mang Tính Biểu Tượng Liên Quan Đến Đền Thờ](#)
- [Phụ lục 8i: Thập Tự Giá và Đền Thờ](#)

Luật Pháp Thực Sự Đòi Hỏi Điều Gì

Trong tất cả các điều răn được ban cho Y-sơ-ra-ên, không điều nào được mô tả chi tiết và chính xác như các lễ tế. Đức Chúa Trời đã chỉ định mọi yếu tố: loại sinh tế, độ tuổi, tình trạng, cách xử lý huyết, vị trí của bàn thờ, vai trò của các thầy tế lễ, và thậm chí cả trang phục họ mặc khi thi hành chức vụ. Mỗi lễ tế — lễ thiêu, lễ chuộc tội, lễ chuộc lỗi, lễ thông công, và các lễ dâng hằng ngày — đều tuân theo một khuôn mẫu thiêng liêng, không chừa chỗ cho sự sáng tạo cá nhân hay cách diễn giải thay thế. “Thầy tế lễ phải làm điều này... bàn thờ phải ở đây... huyết phải được đặt ở đó...” Luật Pháp của Đức Chúa Trời là một hệ thống vâng phục chính xác, không phải là những gợi ý có thể tùy nghi điều chỉnh.

Lễ tế chưa bao giờ chỉ đơn giản là “giết một con vật cho Đức Chúa Trời”. Đó là một hành động thánh, chỉ được thực hiện trong sân Đền Thờ (Lê-vi ký 17:3-5; Phục truyền luật lệ ký 12:5-6, 12:11-14), chỉ bởi các thầy tế lễ đã được thánh hiến thuộc dòng dõi A-rôn (Xuất Ê-díp-tô ký 28:1; 29:9; Lê-vi ký 1:5; Dân số ký 18:7), và chỉ trong các điều kiện thanh sạch theo nghi lễ (Lê-vi ký 7:19-21; 22:2-6). Người thờ phượng không chọn địa điểm. Người thờ phượng không chọn người chủ lễ. Người thờ phượng không quyết định cách xử lý huyết hay nơi áp dụng. Toàn bộ hệ thống là thiết kế của Đức Chúa Trời, và sự vâng phục đòi hỏi phải tôn trọng từng chi tiết của thiết kế đó (Xuất Ê-díp-tô ký 25:40; 26:30; Lê-vi ký 10:1-3; Phục truyền luật lệ ký 12:32).

Cách Y-sơ-ra-ên Đã Vâng Phục Những Điều Răn Đây Trong Quá Khứ

Khi Đền Thờ còn đứng vững, Y-sơ-ra-ên đã vâng phục những luật pháp này đúng như điều đã được truyền. Các thế hệ của Môi-se, Giô-suê, Sa-mu-ên, Sa-lô-môn, Ê-xê-chia, Giô-si-a, Ê-xơ-ra và Nê-hê-mi đều đến với Đức Chúa Trời qua các lễ tế mà chính Ngài đã thiết lập. Không ai thay thế bàn thờ. Không ai ứng biến bằng các nghi thức mới. Không ai dâng sinh tế tại nhà riêng hay trong các nhóm địa phương. Ngay cả các vua — dù có thẩm quyền lớn — cũng bị cấm thực hiện những nhiệm vụ dành riêng cho các thầy tế lễ.

Kinh Thánh nhiều lần cho thấy rằng bất cứ khi nào Y-sơ-ra-ên tìm cách thay đổi hệ thống này — bằng cách dâng sinh tế tại những nơi không được phép hoặc cho phép người không phải thầy tế lễ đảm nhận các nhiệm vụ thánh — Đức Chúa Trời đã khước từ sự thờ phượng của họ và thường đem đến hình phạt (1 Sa-mu-ên 13:8-14; 2 Sử ký 26:16-21). Sự trung tín có nghĩa là làm chính xác điều Đức Chúa Trời đã phán, tại nơi Ngài chọn, qua những người phục vụ Ngài đã chỉ định.

Vì Sao Những Điều Răn Đây Ngày Nay Không Thể Được Tuân Giữ

Sau khi Đền Thờ bị người La Mã phá hủy vào năm 70 sau Công nguyên, toàn bộ hệ thống lễ tế trở nên không thể thực hiện. Không phải vì Đức Chúa Trời đã bãi bỏ nó, mà vì cấu trúc do chính Ngài thiết lập để vâng phục những điều răn này không còn tồn tại. Không còn Đền Thờ, không còn bàn thờ, không còn Nơi Chí Thánh, không còn chức tế lễ được thánh hiến, không còn hệ thống thanh sạch được thiết lập, và không còn một địa điểm được ủy quyền trên đất để trình huyết của sinh tế trước mặt Đức Chúa Trời.

Thiếu những yếu tố đó, không tồn tại khái niệm “cố gắng hết sức” hay “giữ tinh thần của luật pháp”. Sự vâng phục đòi hỏi những điều kiện mà Đức Chúa Trời đã thiết lập. Khi những điều kiện đó không còn, sự vâng phục trở nên bất khả thi — không phải vì chúng ta từ chối vâng phục, mà vì chính Đức Chúa Trời đã loại bỏ các phương tiện cần thiết để thực hiện những điều răn cụ thể này.

Điều Đa-ni-ên Đã Tiên Báo Về Việc Các Lễ Tế Chấm Dứt

Chính Kinh Thánh đã báo trước rằng các lễ tế sẽ chấm dứt — không phải vì Đức Chúa Trời bãi bỏ chúng, mà vì Đền Thờ sẽ bị phá hủy. Đa-ni-ên viết rằng “sinh tế và của lễ sẽ chấm dứt” (Đa-ni-ên 9:27), nhưng ông giải thích nguyên nhân: thành và thánh điện sẽ bị các thế lực thù nghịch phá hủy (Đa-ni-ên 9:26). Trong Đa-ni-ên 12:11, nhà tiên tri một lần nữa nói rằng lễ tế thường xuyên sẽ bị “lấy đi” — một cách diễn đạt về sự tước bỏ bằng bạo lực và hoang tàn, chứ không phải là sự hủy bỏ một điều luật. Không có điều gì trong sách Đa-ni-ên cho thấy Đức Chúa Trời đã thay đổi các điều răn của Ngài. Các lễ tế chấm dứt vì Đền Thờ bị làm cho hoang phế, đúng như lời tiên tri đã nói. Điều này xác nhận rằng chính Luật Pháp vẫn không bị đụng chạm; chỉ nơi Đức Chúa Trời chọn để vâng phục đã bị loại bỏ.

Sai Lầm của Các Lễ Tế Mang Tính Biểu Tượng Hoặc Do Con Người Sáng Chế

Nhiều nhóm Mê-si-a tìm cách tái tạo một phần của hệ thống lễ tế theo cách biểu tượng. Họ tổ chức các bữa ăn Lễ Vượt Qua và gọi đó là “sinh tế”. Họ đốt hương trong các buổi nhóm. Họ diễn lại các nghi thức, vẫy của lễ, và giả vờ “tôn kính Kinh Luật” qua các màn trình diễn. Những người khác tạo ra các giáo lý như “sinh tế tiên tri”, “sinh tế thuộc linh”, hoặc “diễn tập cho Đền Thờ tương lai”. Những thực hành này mang dáng vẻ tôn giáo, nhưng chúng không phải là sự vâng phục — chúng là những phát minh.

Đức Chúa Trời chưa bao giờ yêu cầu các lễ tế mang tính biểu tượng. Đức Chúa Trời chưa bao giờ chấp nhận những sự thay thế do trí tưởng tượng của con người tạo ra. Và Đức Chúa Trời không được tôn vinh khi con người cố gắng thực hiện bên ngoài Đền Thờ những điều Ngài đã truyền phải được thực hiện chỉ ở bên trong. Bất chước các điều răn này khi không có Đền Thờ không phải là sự trung tín; đó là sự coi thường chính xác tính mà Đức Chúa Trời đã dùng khi thiết lập chúng.

Các Lễ Tế Chỉ Chờ Đền Thờ Mà Chính Đức Chúa Trời Sẽ Phục Hồi

Hệ thống lễ tế không biến mất, không bị bãi bỏ, và cũng không bị thay thế bằng các hành động biểu tượng hay những phép ẩn dụ thuộc linh do con người sáng chế. Không có điều gì trong Luật Pháp, trong các sách Tiên Tri, hay trong lời của Chúa Giê-su từng tuyên bố rằng các điều răn về lễ tế đã kết thúc. Chúa Giê-su xác nhận tính vĩnh cửu của mọi phần trong Luật Pháp, phán rằng ngay cả nét nhỏ nhất của chữ viết cũng sẽ không mất đi cho đến khi trời và đất qua đi (Ma-thi-ơ 5:17-18). Trời và đất vẫn còn. Do đó, các điều răn vẫn còn.

Trong suốt Cựu Ước, Đức Chúa Trời nhiều lần hứa rằng giao ước của Ngài với chức tế lễ của A-rôn là “đời đời” (Xuất Ê-díp-tô ký 29:9; Dân số ký 25:13). Luật Pháp gọi các quy định về lễ tế là “một điều luật đời đời qua các thế hệ” (ví dụ: Lê-vi ký 16:34; 23:14, 23:21, 23:31, 23:41). Không một tiên tri nào

từng công bố sự chấm dứt của những điều răn này. Trái lại, các tiên tri nói về một tương lai trong đó các dân tộc tôn kính Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên và nhà của Ngài trở thành “nhà cầu nguyện cho mọi dân tộc” (Ê-sai 56:7), chính câu Kinh Thánh mà Chúa Giê-su đã trích dẫn để bảo vệ sự thánh khiết của Đền Thờ (Mác 11:17). Chúa Giê-su không trích dẫn câu này để báo hiệu sự kết thúc của Đền Thờ, mà để lên án những kẻ làm bại hoại nó.

Vì Luật Pháp chưa bao giờ bãi bỏ các lễ tế này, và vì Chúa Giê-su chưa bao giờ bãi bỏ chúng, và vì các Tiên Tri chưa bao giờ dạy rằng chúng bị hủy bỏ, chúng ta chỉ kết luận điều mà Kinh Thánh cho phép: những điều răn này vẫn là một phần của Luật Pháp đời đời của Đức Chúa Trời, và ngày nay chúng không thể được tuân giữ chỉ vì các yếu tố mà chính Đức Chúa Trời yêu cầu — Đền Thờ, chức tế lễ, bàn thờ và hệ thống thanh sạch — hiện không có sẵn.

Cho đến khi Đức Chúa Trời phục hồi điều mà chính Ngài đã loại bỏ, thái độ đúng đắn là sự khiêm nhường — không phải sự bất chước. Chúng ta không cố gắng tái tạo điều Đức Chúa Trời đã đình chỉ. Chúng ta không di chuyển bàn thờ, không thay đổi địa điểm, không sửa đổi nghi thức, và không sáng chế các phiên bản mang tính biểu tượng. Chúng ta thừa nhận Luật Pháp, tôn trọng sự trọn vẹn của nó, và từ chối thêm vào hay bớt đi những điều Đức Chúa Trời đã truyền (Phục truyền luật lệ ký 4:2). Bất cứ điều gì kém hơn đều là sự vâng phục một phần, và vâng phục một phần chính là bất tuân.